

(1570) “ वल्ग गत्यर्थः ” (I-भ्वादि:-143. सक. सेट्. पर.)

‘ वल्गि—’ इति मा. धा. वृत्तिः । ‘—प्लुतगतौ’ इति भट्टमल्लः ।

वल्गक:-ल्गिका, वल्गक:-ल्गिका, विवल्गिषक:-षिका, वावल्गक:-ल्गिका;
वल्गिता-त्री, वल्गयिता-त्री, विवल्गिषिता-त्री, वावल्गिता-त्री;
वल्गान्-न्ती, इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिकगल्भतिवत् (389)
उद्धानि । ल्युटि-^Aवल्गनम्, निष्ठायाम्-वल्गितः^B इति विशेषः । ¹वल्गुः ।

(1571) “ वल्भ भोजने ” (I-भ्वादि:-391. सक. सेट्. आत्म.)

वल्भक:-ल्भिका, वल्भक:-ल्भिका, विवल्भिषक:-षिका, वावल्भक:-ल्भिका;
वल्भिता-त्री, वल्भयिता-त्री, विवल्भिषिता-त्री, वावल्भिता-त्री;
इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि धार्ढ्यार्थकभौवादिकगल्भतिवत् (389) उद्धानि ।
णिनिप्रत्यये-प्रवल्भी, युचि-वल्भनः, इति विशेषः । ण्यन्तात् शतरि-²वल्भयन्-
न्ती, इति ।

(1572) “ वल्ल संवरणे संचरणे च ” (I-भ्वादि:-492. सक. सेट्. आत्म.)

अमुं धातुं क्षीरस्वामी न पठति । ‘—चलने च’ इति कातन्त्रः ।
‘ सौत्रोऽयं धातुः ’ इति द. उ. वृत्त्याम् (1-52) । काशकृत्स्नीये ‘—संवरणे’
इति पठित्वा इतः पूर्वं (भ्वादौ) ‘ वल्ल निष्पत्तौ ’ इत्यपि पृथक् धातुः पठितः ।
वल्लक:-ल्लिका, वल्लक:-ल्लिका, विवल्लिषक:-षिका, वावल्लक:-ल्लिका;
वल्लिता-त्री, वल्लयिता-त्री, विवल्लिषिता-त्री, वावल्लिता-त्री;
—वल्लयन्-न्ती, वल्लयिष्यन्-न्ती-ती; वल्लमानः, वल्लयमानः, विवल्लिषमाणः,
वावल्लयमानः; इत्यादिकानि सर्वाण्यपि रूपाणि प्रातिस्विकरूपाणि विना
भौवादिककङ्कतिवत् (156) ज्ञेयानि ।

-
1. औणादिके (द. उ. 1-104) उपप्रत्यये रूपमेवम् । वल्गुः=सरसं, दर्शनीयं च ।
 2. निगरणार्थत्वेन णिजन्तात् ‘निगरणचलनार्थेभ्यश्च’ (1-3-87) इति नित्यं परस्मैपदम् ।
 - A. ‘एखच्चकोरोत्करमिज्जितं शुक्लैः प्रेङ्गलतावल्लग्नरङ्गमण्डपम् ।’ धा. का. 1-20.
 - B. ‘विलोलतां चक्षुषि हस्तवेपथुं भ्रुवोर्विभङ्गं स्तनयुग्मवल्गितम् ।’ भ. का. 11-37.